

تأثیر مقدار مصرف نیتروژن بر میزان پروتئین دانه و کارائی مصرف نیتروژن گندم (*Triticum aestivum L.*)

علیرضا هوشمندفر^۱، محمد مهدی طهرانی^۲ و بابک دلنواز هاشملویان^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ^۲ عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب، ^۳ عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه.

مقدمه

اثرات مثبت افزایش کاربرد نیتروژن بر بهبود خواص کمی و کیفی دانه گندم از طریق افزایش عملکرد و مقدار پروتئین دانه در موارد متعددی گزارش شده است. بنابراین استفاده مناسب از کود های نیتروژنه برای افزایش تولید محصول و افزایش کارآیی نیتروژن، دارای اهمیت می باشد (۲). کارآیی مصرف نیتروژن به چند عامل از قبیل زمان، مقدار، نوع و روش مصرف کود، رقم، بارندگی و سایر متغیر های مربوط به اقلیم بستگی دارد. تلفات کودهای نیتروژنی به روش های مختلفی مانند تصحیح، نیترات زدایی و آبشویی باعث آلودگی آب های زیر زمینی و زیان اقتصادی کشاورزان می شود. به دلیل ارزان بودن کود های نیتروژن و توانایی و سهولت تهیه آن توسط کشاورزان، مصرف آن ها بی رویه بوده و کارآیی پایینی دارند (۵). محققان به دنبال راهکارهایی هستند که بتوان راندمان مصرف کود های نیتروژن را افزایش داد. بدین منظور، مطالعه حاضر به جهت بررسی واکنش رقم های گندم پیشتاز و سپاهان به میزان مقادیر مختلف نیتروژن، در محل گلخانه های موسسه تحقیقات خاک و آب واقع در شهر تهران به اجرا در آمد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی واکنش گندم نسبت به کاربرد مقادیر مختلف نیتروژن آزمایشی گلخانه ای به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی در شرایط کنترل شده نور و دما در سه تکرار به اجرا درآمد. در این تحقیق، دو رقم گندم به نام های پیشتاز (C1) و سپاهان (C2) در شش میزان کود نیتروژن مورد بررسی قرار گرفتند. ابتدا نمونه خاک مورد آزمایش، هوا خشک شده و از الک دو میلیمتری عبور داده شد و پس از انجام آزمایش خاک، میزان کمبود عناصر غذائی محلول سازی شده و به خاک اضافه گردید. سپس گلدان ها با مقادیر صفر (N1)، ۳۰ (N2)، ۶۰ (N3)، ۹۰ (N4)، ۱۲۰ (N5) و ۱۵۰ (N6) میلی گرم بر کیلوگرم نیتروژن خالص از منبع اوره تیمار شدند. تعداد ۱۱ عدد بذر گندم در هر گلدان قرار گرفت که پس از استقرار گیاهچه ها تعداد بوته ها به پنج بوته در هر گلدان تقلیل یافت. عملیات آبیاری با استفاده از توزین گلدان ها در طول دوره رشد گیاه با استفاده از آب مقطور انجام شد. پس از حدود سه ماه از تاریخ کاشت، گیاهان موجود در هر گلدان در مرحله رسیدگی از سطح خاک برداشت شدند. دانه های تولیدی هر گلدان ابتدا در آون خشک و سپس توزین گردید. درصد ازت کل دانه، پس از طی مراحل آسیاب و هضم، به روش کجلال اندازه گیری شد. کارآیی مصرف نیتروژن با استفاده از رابطه، $NUE = \frac{Wg}{Nf}$ محاسبه شد. در این رابطه NUE کارآیی مصرف نیتروژن، Wg وزن محصول (دانه) و Nf مقدار نیتروژن مصرفی می باشد. همچنین برای محاسبه کارآیی زراعی و کارآیی فیزیولوژیکی نیتروژن از فرمول های $NAE = Y_{(NX)} - Y_{(NO)}$ / Nf و $Y_{(NO)} - D - E$ / $D - E$ استفاده شد. NAE کارآیی زراعی نیتروژن، NPE کارآیی فیزیولوژیک نیتروژن، $Y_{(NX)}$ عملکرد در تیمار کودی، $Y_{(NO)}$ عملکرد در تیمار شاهد، D جذب عنصر غذایی توسط گیاه در تیمار کودی و E جذب عنصر غذایی توسط گیاه در تیمار شاهد می باشد. محاسبات آماری با استفاده از نرم افزار MSTAT-C و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال یک درصد انجام شد.

همان گونه که در جدول های یک، دو و سه نشان داده شده است با افزایش میزان مقادیر کود نیتروژن عملکرد دانه افزایش می یابد. این میزان افزایش عملکرد دانه به ازای افزایش مصرف نیتروژن از قانون بازدهی نزولی پیروی می کند. در مقایسه دو رقم نیز مشخص گردید که رقم پیشتاز نسبت به سپاهان دارای عملکرد دانه بالاتر و همچنین درصد افزایش عملکرد بیشتری می باشد، در مقابل رقم سپاهان درصد افزایش پروتئین بالاتر را نسبت به رقم پیشتاز داشته است، احتمالاً این امر به دلیل اثر تفاوت ژنتیکی در جذب عناصر غذایی توسط گیاهان می باشد^(۳). با افزایش مقدار مصرف نیتروژن، میزان پروتئین دانه نیز افزایش یافته است. مقدار این افزایش به صورت تابع هیپربولیک بود که از قانون بازدهی نزولی پیروی می کند. احتمالاً با افزایش میزان مقادیر نیتروژن مصرفی، گیاه در مراحل پایانی رشد خود با توجه به این که، آنزمیم نیترات ریداکتاز (مسئول احیای نیترات جذب شده توسط گیاه و وارد شدن آن در ساخت پروتئین)، در زمان پیش از گیاه گندم به مقدار فراوان در گیاه وجود دارد^(۱)، با استفاده از نیتروژن باقی مانده در خاک و بافت های گیاهی میزان ازت دانه و به تبعیت از آن درصد پروتئین دانه را افزایش داده است. به نظر می رسد با این که با افزایش نیتروژن مصرفی، مقدار کل نیتروژن جذب شده توسط گیاه افزایش یافته، ولی در مقادیر پایین تر نیتروژن مصرفی، کارآیی انتقال و استفاده از نیتروژن جذب شده برای تشکیل دانه بیشتر بوده است. برخی محققان کاهش کارآیی مصرف نیتروژن به علت تصعید، دنیتریفیکاسیون، آبشوبی، عدم جذب نیتروژن و یا عدم استفاده موثر از این عنصر به وسیله گیاه گندم را گزارش نموده اند^(۴). همچنین، با توجه به نتایج بدست آمده چنین استنباط می شود که با افزایش مصرف نیتروژن، میزان کارآیی زراعی نیتروژن کاهش پیدا می کند. علت این امر احتمالاً به این دلیل است که هر چه میزان کود مصرفی بیشتر شود، مقدار محصول دانه به طور مستمر کمتر افزایش یافته و عاقبت به خط مجانب مماس می گردد. با توجه به رابطه کارآیی زراعی با افزایش مصرف کود، کارآیی زراعی کمتر خواهد شد. همان گونه که در نتایج این آزمایش مشاهده می شود، با افزایش مصرف نیتروژن، کارآیی فیزیولوژیک کاهش می یابد، احتمالاً این امر به دلیل افزایش نیتروژن موجود در اندام های هوایی گیاه در مقادیر بالاتر مصرف نیتروژن است، مضاراً این که افزایش محصول با افزایش مصرف نیتروژن از قانون بازده نزولی تبعیت می کند^(۲) و باعث می شود که تفاضل عملکرد دانه از تیمار شاهد به میزان کمتری افزایش یابد. به نظر می رسد، این دو عامل به طور توأم باعث کاهش کارآیی فیزیولوژیک در مقادیر بالاتر مصرف نیتروژن شده اند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل نیتروژن و رقم در صفات مورد بررسی در گندم

کارآیی فیزیولوژیک نیتروژن	کارآیی زراعی نیتروژن	کارآیی استفاده از نیتروژن	عملکرد پروتئین دانه (میلی گرم)	میزان پروتئین دانه (درصد)	عملکرد دانه (میلی گرم)	تیمار	
						رقم	نیتروژن
-	-	-	۱۴۷/۲۴	۶/۹۸/۶	۲۱۰/۰۱	C1	N1
-	-	-	۱۴۷/۱۵	۷/۱۰/۰	۲۰۷/۰۰	C2	
۳۹/۳۹ab	۱۵/۹Ya	۸۰/۲۷a	۲۲۴/۲e	۸/۹۵/۱	۲۷۰/۰۷e	C1	N2
۳۷/۳۹ab	۱۷/۹ab	۷۷/۰۴a	۲۲۱/۶e	۸/۰۷/۱h	۲۶۱/۱۳e	C2	
۴۱/۱ a	۱۶/۵abc	۵۱/۷1b	۲۸۶/۱d	۹/۱۲/۰g	۳۱۰/۲۷d	C1	N3
۴۰/۵ ab	۱۵/۱abcd	۴۹/۴cb	۲۸۳/۰d	۹/۱۴/۰f	۲۹۹/۰d	C2	
۳۷/۵۸ ab	۱۳/۳۹bode	۳۶/۷۹c	۲۲۴/۰c	۹/۷۹/۰e	۳۳۱/۱ab	C1	N4
۴۱/۳۷ ab	۱۲/۴۳odef	۳۵/۵1c	۲۲۱/۰c	۱۰/۰۷/۰d	۳۱۹/۰bc	C2	
۳۶/۴۴ ab	۱۰/۱۲def	۳۷/۸4d	۲۴۵/۰ab	۱۰/۱۳۴/۰c	۳۳۴/۰ta	C1	N5
۳۵/۲۳ ab	۹/۹7ef	۲۶/۸۶d	۲۲۸/۴b	۱۰/۰۱/۰b	۳۲۲/۰ab	C2	
۳۵/۷۶ ab	۸/۱2ef	۲۲/۳۴e	۲۵۰/۰a	۱۰/۰۷/۰b	۳۳۴/۰/a	C1	N6
۳۴/۵۴ b	۷/۷4f	۲۱/۰۵e	۲۴۶/۰ab	۱۰/۰۵/۰a	۳۲۲/۰/ab	C2	

حروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۰/۰۱ می باشد.

جدول ۱- خلاصه تجزیه واریانس اثر تیمارهای نیتروژن و رقم بر صفات مورد بررسی در گندم

متغیر تیمار	درجۀ آزادی	دربارۀ نیتروژن	دربارۀ رقم	دربارۀ نیتروژن × رقم
کارآیی فیزیولوژیک نیتروژن	۵(۴) x	۱۳۷۹۳۶۰/۰۶۷	۱۳۷۱/۳۳۳	۱۳۷۱/۳۳۳
کارآیی زراعی نیتروژن	۱	۸۰۸۴۹	۸۰/۰۲	۸۰/۰۲
کارآیی استفاده از نیتروژن	۰/۳۵۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵
عملکرد پروتئین (درصد)	۰/۰۵۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵
عملکرد دانه (میلی گرم)	۵(۴) x	۱۳۷۱/۳۳۳	۱۳۷۱/۳۳۳	۱۳۷۱/۳۳۳
میزان پروتئین دانه	۱	-	-	-
تیمار				
کارآیی فیزیولوژیک نیتروژن				
کارآیی زراعی نیتروژن				
کارآیی استفاده از نیتروژن				
عملکرد پروتئین دانه (میلی گرم)				
عملکرد دانه (میلی گرم)				

* درجه آزادی های داخل برآتر بر پیروی از کارآیی زراعی و فیزیولوژیک می باشد.

** به ترتیب فربعد دار و معدن دار در سطح احتمال ۰/۰۱ می باشد.

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر تیمارهای نیتروژن و رقم در سطوح مختلف نیتروژن

تیمار	نیتروژن (N)	رقم (C)
-	-	-
۳۸/۳۷ab	۱۱۷/۰۳۳	۴۲۹۱/۰۶۹
۱/۴۷ m	۷/۶۸1	۱۹/۱۰۶
۸/۴۰۳	۰/۹۴1	۱/۹۳۰
۷/۷۷۹	۴/۵۱۹	۲/۴۲۵
۷/۳۴	۱۶/۱۶	۳/۴۶

حرروف مشترک در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۰/۰۱ می باشد.

۱- سرمنیا، غ. و کوچکی، ع.. ۱۳۷۶. فیزیولوژی گیاهان زراعی. انتشارات جهاد دانشگاهی فردوسی مشهد، ۴۶۷ صفحه.

- 2- Alcoz, M. M., Hons, F. M. and Haby, V. A., 1993. Nitrogen fertilization timing effect on wheat production, nitrogen uptake efficiency and residual soil nitrogen. *Agron. J.*, 85:1198-1203.
- 3- Despo, K. and Gagianas, A. A., 1991. Nitrogen and dry matter accumulation remobilization and losses for Mediterranean wheat during grain filling. *Agron. J.*, 83:885-870.
- 4- Fischer, R. A., Howe, G. N. and Ibrahim, Z., 1993. Irrigated spring wheat and timing and amount of nitrogen fertilizer. I: Grain yield and protein content. *Field Crops Res.*, 33: 37-56.
- 5- Raun, W. R. and Johnson, G. V., 1999. Improving nitrogen use efficiency for cereal production. *Agron. J.*, 91:357-363.